

Selvkørende - og til smæk

La Bonne Babe fortæller til SMil Bladet om at erkende sin egen seksualitet - og om at fortælle om den til andre. Både selverkendelse og selvransagelse er efter hendes mening positive sidegevinster, når man konfronterer sig selv og andre med, at man er en voksen kvinde, som er til dominans og til smæk.

Tekst La Bonne Babe | **Foto** Frank

Jeg sprang selv forholdsvis sent ud i dette univers, hvorfor ved jeg egentlig ikke, og dog har jeg selvfølgelig, vel som de fleste andre, gjort mig mine tanker om hvorfor. For sandheden er nok, at jeg i rigtig mange år har vidst det. Jeg har jo haft vanillekæresten, hvor vores sex har været ret rå; - små bindelege osv., og hvis de så eksempelvis har fortalt mig, at jeg var dejligt outreret, så turde jeg nok ikke helt fortælle dem, at jeg i virkeligheden havde lyst til at gå meget længere. Fordi, hvis de syntes, det vi lavede var outreret, så skulle jeg sgu ikke nyde noget!

En længsel efter noget

Men jeg mærkede tydeligt den der længsel efter noget, jeg ikke helt præcist vidste, hvad var.

Mon ikke vi alle har forsøgt at finde ud af, hvorfor vi var til SM? Jeg har i hvert fald, og er også stødt på mange fordomme om det at "være til smæk" - så mange, at jeg ind imellem ikke har turdet sige, at det er jeg faktisk!

Kontrollfreak og submissive

Mine refleksioner over, hvorfor jeg var til SM, har resulteret i megen selvransagelse. Ikke fordi, jeg har oplevet barndomstraumer af nogen art; -det er i mit tilfælde helt klart, fordi jeg er kontrollfreak. En "last", som jeg på sæt og vis har været nødsaget til at have; dels fordi jeg har været alenemor til to børn i flere år. Min far bor i Frankrig, og min mor i Jylland, og da jeg samti-

dig er enebarn, så har jeg ikke haft et stort familiemæssigt netværk. - Det bliver man altså ret selvhjulpne af.

Hård nysen på jobbet

Endvidere har jobs, der kræver en stærk psyke - typiske mandejobs - altid tiltrukket mig. Jeg har været fængselsbetjent, arbejdet med svært anbringelige unge og misbrugere osv. - jobs, der kræver, at man har godt styr på sine egne mekanismer.

Jeg har altid haft kontrol over den slags, og været forbandet god til det. Samtidig har jeg altid tiltrukket mænd, der var svagere, end jeg selv. Hvis de var til noget andet, end vanillesex, var det oftest dem, der ville domineres, og så tabte jeg ret hurtigt interessen for dem. Stadig forstod jeg ikke helt selv hvorfor.

Mange har forsøgt at overbevise mig om, at jobvalg og de andre motiver, jeg har skitseret, ikke kunne være årsagen til min lyst til SM. Jeg ser sådan på det, at det ved jeg nok bedst selv. For mig er der en klar sammenhæng, men jeg er helt klar over, at det kan forholde sig anderledes for andre mennesker.

Nu er det fandeme mig, der bestemmer

Jeg ved ikke noget bedre, end når min Herre fratager mig kontrollen. Og det er hårdt arbejde, for jeg er ikke god til at lægge den fra mig. Jeg er ikke submissiv af natur, men jeg ynder at sige, at jeg elsker at blive hjulpet til at være det.

Når det sker, er det ligesom at være fri - fri for ansvar, andet ansvar, end at behage ham, og jeg føler mig som født på ny flere dage efter.

Han fortæller mig også, at når han "rigtig har haft fat i mig", så er jeg langt sødere og blidere i et stykke tid bagefter. Jeg må nok erkende, at det også er blevet et reelt behov for mig, et behov for at blive "trynet" og sat på plads. Lidt a'la "du er ganske vist dominerende, moster, men nu er det fandeme mig, der bestemmer!"

Begyndelsen

I begyndelsen, var jeg netop blevet skilt fra en mand, som nærmest havde båret mig på hænder - men jeg følte, jeg blev kvalt.

Lokket af en veninde, som chattede på Scor,

oprettede jeg så en chatprofil. I begyndelsen chattede jeg ikke på SM-chatten, men havnede der efter kort tid alligevel. Jeg oplevede det som en meget varm modtagelse - langt mere imødekomende, end i de andre chat-rooms.

Efter kort tid mødte jeg min nuværende kæreste og samlever, som jeg også har fået et barn sammen med.

Åbenhed og selverkendelse

Jeg har altid været en åben person, og er også åben omkring min seksualitet, som jo stadig er forholdsvis ny for mig. - Det er i hvert fald nyt for mig at udleve den, måske fordi, jeg har været så længe om at erkende 100% for mig selv, hvad jeg har lyst til.

Jeg er forresten vild med at få smæk. Mine venner igennem mange år ved alle, at jeg er til SM. Det startede med hende, jeg har kendt længst. Det skete på en bytur, hvor vi havde fået en tår over tørsten, og jeg pludselig udrød, at jeg for resten var vild med at få smæk. Vi var begge ved at dø af grin, og så snakkede vi ikke så meget mere om det den aften. Men forståeligt nok, stillede hun en masse spørgsmål de følgende gange, vi var sammen.

Jeg tror ikke, hun forstod alt, hvad jeg fortalte hende, eller rettere, jeg tror ikke, hun kunne forstå, at jeg "er til det." Jeg forventer ikke, at mine medmennesker uden videre forstår min lyst - i store træk, ligesom jeg heller ikke forstår, hvorfor de "nøjes" med vanillesex. Pudsigt nok, jeg har ikke mødt fordomme eller fordømmelse - kun nysgerrighed og lidt undren. Det gælder faktisk hele vejen rundt i vennekredsen.

Åbenhjertighed er smitsomt

Undervejs har jeg mødt nysgerrighed fra de venner, jeg måske mindst ventede det fra. Jeg er blevet trukket sådan til side - især når de måske har været lettere selskabelige overrilsede - og blevet spurgt af venner med nedslagne øjne og rødmende kinder - nogle med ligefrem lysende øjne - om dette og hint. Jeg svarer altid så godt jeg kan, og husker også at gøre opmærksom på, at sådan har JEG det, men at der er uendeligt mange måder at lege med SM på. Og lige så mange grader af ekstrem udfoldelse.

Folk vil høre om det ekstreme

Folk vil, sjovt nok, altid helst høre om det mest ekstreme. Enten elsker de at blive forargede, eller også pirrer det dem. Det kan jeg jo kun gisne om.

Men det er faktisk en helt ny verden, der åbner sig, hvis man fortæller om sin seksualitet. De fleste er på et eller andet plan ret interesserede, ikke kun i det rent fysiske, det er måske nok der, førstehåndsinteressen er, men senere kommer også spørgsmåle om det psykiske, og det synes jeg er mindst ligeså spændende at fortælle om!

Familien er fredet

Min familie har jeg dog aldrig fortalt noget, og det kommer jeg heller ikke til. Det er jeg for blufærdig til, og mener også at vide, at det er de også.

Jeg har heller ikke behov for at vide noget om mine forældres sexliv. Det betragter jeg som værende deres, helt alene.

Man skal kunne arbejde sammen bagefter

Kolleger fortæller jeg ikke om min seksualitet. Jeg er på barsel lige nu, men mit job gør krav på mange af mine "mandlige" sider - og samtidig er de fleste af mine kolleger mænd. Min erfaring siger mig, at de er mere til udveksling af blondine-jokes, end til dybsindige samtaler om sexlivets mysterier. Men hvis emnet engang skulle dukke op ved et arrangement, så ville jeg sikkert forsigtigt fortælle lidt alligevel. Man må nok lodde, hvor åben det er klogt at være. Man skal jo også kunne arbejde sammen bagefter, men jeg er nu egentlig ret sikker på, at hvis man selv er afslappet omkring det, så er de fleste andre mennesker det også, måske især mænd. Jeg er klar over den bemærkning sikkert kan få nogle op af stolene, men det er nu min erfaring, at mænd ikke så let bliver forargede, som kvinder.

De interessante samtaler

At tale åbent om seksualitet blandt venner og gode bekendte - uanset, hvad man er til, har for mig altid ført til både sjove, dybe og interessante samtaler. Ofte giver det også folk mulighed for at tale om deres egne, endnu ikke udlevede, fantasier; og dem har vi vel alle? Giv dem en chance.